

– Лепо ми је мајка говорила на дан венчања да још увек није касно и да могу да се предомислим, а ја слепа код очију. Нисам хтела да је послушам и кад помислим да сам после два месеца забављања са тобом ја тражила да се узмемо, питам се где ми је памет била. Требало је све да ми буде јасно кад си ме само једном за ових двадесет година одвео у позориште и то тада када смо се забављали, а после си ваљда мислио да је боље ово позориште које ми правиш сваки дан. Што се не угледаш на комшију Зорана?! Он сваки дан жену вози на посао, а ја какве сам среће, један једини пут када си ме возио доживели смо судар, па се сад вадиш да је то опасно по живот.

Ја сам мислила, кад сам видела сандале на тераси, да си ишао да јуриш неки посао, а ти по граду протестујеш, јер ти мислиш да нешто можеш да промениш, а не можеш ни себе! Ниси ни мрве склонио са стола, истресао чаршав, наместио кревет! Стално лежиш и говориш да не можеш ти све да радиш јер је твоја политичка каријера почела тако што су те изабрали за председника кућног савета, а и то су урадили јер нико није хтео то да буде. Одмах сам им рекла да ја за тебе никада не бих гласала, јер ти у стану ни сијалицу нећеш да промениш, а они луди као што сам ја некада била! Једногласно те изабрали, а ти мислиш да си демократски изабран и то убедљивије него овај што говориш да нас упропасти начисто. Е да знаш, ја сам за њега гласала ако ништа бар је згодан и леп! И опет да поменем комшију Зорана: сваке суботе иде са женом на пијаци, а ти си, када смо један једини пут заједно ишли да купујемо зимницу рекао да те боле леђа, па сам ја све морала да носим. И опет си оставио чарапе насред собе! Ма само да си један посто свог времена посветио мени колико си игрицама на компјутеру и каратеу, ја бих била најсрећнија жена на свету!

Да ли ти знаш да нисмо од прошле године били на летовању?! Боље ти је да зарађујеш паре него што се бавиш којекаквим глупостима. Да ли ти мислиш да то што пишеш неко чита? Све и да чита, ништа ти то не вреди! Да ти бар плаћају за то што пишеш, па да имам неке користи, него само може да ме стрефи шлог када ти видим слику у новинама! Још се нисам опоравила од онда када су ми јавили да те је Б92 приказала у дневнику са оном паролем! А ја сам била код мојих и да сам знала шта ћеш урадити закључала бих те, па би седео у стану ко бела лала. Је л' ти мислиш у гроб да ме отераш?! Е да знаш, жилава сам ја, а и млађа од тебе тринаест година! Ја ћу да покупим оно животно

осигурање...

– Али...

– Немој ти мени ту али! Немој да ме прекидаш! Нисам ни ја тебе од како смо почели овај разговор! Требао си ти да ожениш неку роспијетину, па да видиш какве су жене, а овако си имао више среће него памети, па си мене нашао, што само ћутим и по цео дан ринтам. Бар да умеш да куваш, него не знаш ни то, па ме и ту брукаш! Кад су дошли гости а ја нисам била ту, рекао си им да сами скувају кафу, јер ти не умеш. Да смо завршили ону викендицу на Дивчибарима – могли смо да је издајемо, па да зарадимо паре! А ти ми причаш да у Србији већ има довољно оних који од издаје зарађују и да ти нећеш да будеш такав. Шта њима фали?! Не фали им ни длака са главе, чак и онима који су ћелави!

По цео дан гледаш преносе из Скупштине. Да ли ти мислиш да се тамо нешто стварно одлучује?! И ови што се буне и ови што ћуте – сви они заједно када се угасе камере седе у скупштинском ресторану, кркају на наш рачун и наздрављају једни другима. Баш се Бајден насекирао што си носио ону мајицу! Није могао да спава! А да те је стварно видео, могао си у Хагу да завршиш, не би био ни први ни последњи Србин који је тамо невин! А Бајден је после те секирације коју си му направио лепо сео у хеликоптер и отишао у Дечане. Знаш шта ћеш да ми кажеш: да је исти као и наш председник који је то исто урадио, али наш председник је то урадио јер је то пут који за њега нема алтернативу. Знаш да му је је Тачи поручио да ће га ухапсити на граници, а пошто још не хапсе у ваздуху зато је тамо тако ишао! И ту је та разлика између њих двојице. Уосталом, да је Бајден нешто нама крив црква би га анатемисала, а не би му давала благослов за посету.

Немој да се крстиш кад ниси крстен! Боље би ти било да слушаеш шта ти ја причам уместо што јављаш коме знаш и коме не знаш да купују НИН у којем су те усликали у крупном плану! И што је најгоре, лепо си испао. Немој да мислиш да си леп. Сети се само шта сам рекла када нам се ћерка родила и када су питали на кога личи. Немој сад да се правиш да се не сећаш! Ево да те подсетим: рекла сам да личи на оца, али је слатка. Где су ми очи биле?! Луда женска глава! Немој више да глумиш лудило и да се бавиш лудоријама! Знаш ја какав си ти! Мислиш да си најпаметнији! Па кад мислиш да си тако паметан, научи да куваш, переш веш, пеглаш... да имам бар неке користи од тебе! Лепо ми је мајка говорила...